

*«Актуальні питання сучасної економічної науки»:
матеріали III Всеукраїнської науково-практичної конференції*

конкурентів. Партизанський маркетинг настільки ефективний, наскільки і доступний для реалізації. Головний його ресурс – креативні ідеї.

Список використаних джерел

1. Алієва-Барановська В. М. Глобальний бізнес : навч. посіб. Київ : Ліра-К, 2013. 560 с.
2. Липчук В. В. Маркетинг: основи теорії та практики. Львів: «Новий світ», 2003. 432 с.
3. Марченко С.М. Основи маркетингу. У схемах і таблицях: навч.посіб. Київ: Центр “Методика - інформ”, 2002. 189 с.

СИСТЕМА СТАТИСТИЧНИХ ПОКАЗНИКІВ РІВНЯ ЖИТТЯ

Скрипченко В. С.

здобувач вищої освіти ОС «Бакалавр»
Полтавський державний аграрний університет
Науковий керівник: Єгорова О.В., к.е.н., доцент

Рівень життя населення як соціально-економічна категорія являє собою рівень і ступінь задоволення потреб людей у матеріальних благах, побутових і культурних послуг. Матеріальні блага – це продукти харчування, одяг, взуття, предмети культури і побуту, житла. До побутових послуг – в широкому розумінні – відносяться комунальні послуги, в тому числі послуги транспорту і зв'язку, послуги служби побуту, а також медичні послуги. Послуги в області культури надають установи культури, мистецтва і освіти.

Рівень життя як характеристика добробуту народу є найважливішим елементом більш широкого поняття «спосіб життя».

Основні завдання та напрямки статистичного вивчення рівня життя:

- 1) загальна і всебічна характеристика соціально-економічного добробуту населення;
- 2) оцінка ступеня соціально-економічної диференціації суспільства, ступеня розходжень за рівнем добробуту між окремими соціальними, демографічними та іншими групами населення;
- 3) аналіз характеру та ступеня впливу різних соціально-економічних чинників на рівень життя, вивчення їх складу і динаміки;
- 4) виділення і характеристика малозабезпечених верств населення, які потребують соціально-економічної підтримки;
- 5) уточнення поняття рівня життя та розроблення показників для його характеристики;
- 6) виявлення проблем та перспектив підвищення життєвого рівня населення [1].

*«Актуальні питання сучасної економічної науки»:
матеріали III Всеукраїнської науково-практичної конференції*

Рівень життя є досить складною і багатогранною категорією. Незважаючи на те, що багато елементів життєвого рівня взаємопов'язані між собою, вони мають значні особливості, специфіку та для їх комплексної характеристики потрібне використання відповідної системи специфічних показників. Через відсутність раціонального способу об'єднання різнорідних показників такої системи в якийсь єдиний показник у вітчизняній та міжнародній практиці визнано неможливість використання одного показника, всебічно що характеризує рівень життя [2].

У сучасній науковій літературі поняття рівня життя включає три аспекти: добробут населення; накопичення людського капіталу; рівень людського розвитку.

Показники, що використовуються для характеристики рівня життя, можна з деякою часткою умовності розділити на три категорії:

1) синтетичні вартісні показники (ВНП, фонд споживання, сукупні доходи населення і т.д.);

2) натуральні показники, що вимірюють обсяг споживання конкретних матеріальних благ (забезпеченість особистим майном, споживання продуктів харчування, число перевезених пасажирів і т.д.);

3) показники, що демонструють пропорції і структуру розподілу добробуту (розподіл населення за дохідних груп, показники концентрації та диференціації доходів і споживання і т.д.).

Повнота та результативність статистичного оцінювання рівня життя населення залежить від системи показників, що використовується при проведенні дослідження. На підставі вивчення, систематизації та узагальнення світового і вітчизняного досвіду побудови систем показників для оцінки рівня життя населення обґрунтовано власну систему показників, яка охоплює економічні та соціальні індикатори рівня життя населення і може бути взята за основу при побудові інтегрального показника життєвого рівня (рис. 1) [3].

Експертами Національного інституту стратегічних досліджень України було виокремлено три групи факторів, що мають найбільший вплив на людський розвиток, а отже, і на рівень життя, а саме: економічні (39 %), соціальні (44 %) та політичні (17 %) [4].

Отже, статистичне оцінювання рівня життя населення вимагає формування повної та репрезентативної системи показників, яка б дозволила кількісно охарактеризувати об'єкт дослідження з метою визначення реального якісного стану рівня життя населення країни, певних суспільних класів, соціальних груп або окремих верств населення.

Кожна з систем показників містить значну кількість індикаторів, що використовуються для оцінки життєвого рівня населення та характеризують різні його аспекти.

*«Актуальні питання сучасної економічної науки»:
матеріали III Всеукраїнської науково-практичної конференції*

Рис. 1. Система показників рівня життя населення [3]

Однак сучасні системи показників не дають цілісної оцінки та малоприматні для здійснення міжрегіональних та міжнародних порівнянь, оскільки, містять велику кількість показників, методологія розрахунку окремих показників у різних системах досить часто відрізняється. Тому на сьогодні все більшої актуальності набувають питання побудови єдиного інтегрального показника рівня життя населення, застосування якого дозволило б дати однозначну характеристику рівня та динаміки розвитку суспільства в міжнародному та регіональному розрізі.

Список використаних джерел

1. Герасименко С. С. Статистика: Київ, 2000. 467 с.
2. Дзюба І. В. Категорія рівня життя населення: сучасний підхід. Статистика України, 2014.
3. Социальная статистика [Текст] / Под. ред. чл.-кор. РАН И. И. Елисеевой. Москва: Финансы и статистика, 1997. 416 с.
4. Національний інститут стратегічних досліджень: веб-сайт. URL: <http://www.niss.gov.ua/>.